

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 8 kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Vo Florencii odsúsedená uhorská vláda.

Talianský sudca: O signori, vy ste neví na rozum pomatení! Na darmo ukazujete ten váš pandúr lekársky vysvedčenie o tom! Vy ste múdri — čestní ľudie, aby som nepovedal: ushovorení Compagnoni v tom veľkom klanstve s tými obrazzino! Preto odsudzujem signori Governatori z Ungheria na peňaznú pokutu 35.000 Lir a na výdavko processo, v páde nevyplatenia tejto pokuty, dostanete Einzlo-Arresto 35 dní s pôsto.

Odsúdení delikventi (v chóre): Maledetto karmonadi! Smradadello kvarglo! Paralysis progressiva! Vsecko jedno! Nech krajina plati, preto si mi budeme pijón a papún!

Herkó Páter aj v maďarskej i nemeckej reči vychádza.

V š e l i č o .

1.
Prelial som už suchú trúbu,
Abych trúbil môjmu ľudu
Čo sa deje v krajine,
Všetko sa z nej vyvine.
2.
V Trenčíne si ľud povráva,
Hnevu svojmu výraz dáva,
Že súd nevie vyhľadať
Čo sa s decom mohlo stať?
3.
Ztratilo sa dievča malé,
Jediné to — nenadále,
Za tatkom sa vybralo,
Cestu poslednú malo.
4.
Tatko vo fabrike robil,
Každý deň ta blízko chodil,
Aby živil rodinu,
Nepremrhal hodinu.
5.
Pre črpkáky dievča išlo,
Aby domov viac neprišlo.
Hľadali ho sdesení,
Ale deťata neni!
6.
Až na štvrtý potom deň
Zavolali mamku ven,
Ona s ľuďmi na vrech beží:
Tam jej dieťa mŕtvé leží!
7.
Dopichané na ručičkách,
Dopichané na nožičkách,
Žilu krénú ranenú,
Inú nenašli zmenu.
8.
Ktože bol ten sinter divý?!
Nezaslúži by bol živý!
Čo nevinné dieťa morí,
A vleče ho von, do hory!
9.
Ešte Tisza-Eszlár kričí,
Krv nám v žilách hnevom sičí,
Že vrahovia Estery
Poostali v prišeri!
10.
Že tá pravda nevífazi,
Že nám divok život kazí,
A nemôže trestan byť
Kadejaký zlostný hyd!
11.
Lež ritýra v Nitre voľby,
Čo použil vojska kolby,
Čo vzal ľuďom právo svaté,
Na pranieri ho už máte!
12.
Tarnóczyho veľkí páni
Za predsedu voľby vlani
Z Pešťbudína poslali.
Lepšieho už nemali.
13.
A on spravil službu pánom,
Bola voľba dinom-dánom,
A slobodné voľby právo
Odhadzoval v pravo-v ľavo!
14.
Liberálnej strane vóta
Dávať mohla každá bôta,
Lež voľčia ľudu strany
Z voľby boli preč zahnani!
15.
Nu a teraz Tarnóczyho,
Za hriechy a činy jeho,
Zachvátil už Boží trest,
Nech ukáže svoju česť!!
16.
Ešte v trúbe čosi trčí,
Von sa pýta a len vrčí.
Fúkni Juro! Fúkni zas
A zatrúb nám ešte raz!
17.
Naša vlasť a tie Rakúsi
Majú spoločnosť jakúsi,
Pre tú treba nova bôta,
A tú voľajú že «kvóta».
18.
Bôta čerstvé groše stojí,
Keď hu pekne švec ustrojí,
Len otázka, kto čo dá?
Kto z tej „kvoty“ osoh má?
19.
Naši bratia, Rakúšani,
Do nás veľmo sú zahnani:
Chcejú od nás viacej mat,
A oni zas mene dať.
20.
Že »to žiada bratská láska
A dvoch krajín silná páska«
Uhria aby platili
A z toho sa tešili!
21.
Uhria zase tak hútajú,
Že toho už dosti maju!
Každý aby platil len,
Kofko platil predtým hen!
22.
Nuž a takí sadli páni
Do porady ešte vlani,
Kvotu aby delili
A tú bôtu sošili.
23.
Ďuro ale to sa bojí,
To mu trúbu nepokojí,
Že nám predsa seknú víc,
Do uhorských nohavíc!

Janko.

Lu
úprimný
smelosť
neni ho
za dobr
To

Ra
i veľ n
chováva
v páde

Na
napnuto
každej v
vlasti a
nad osu
prečo?

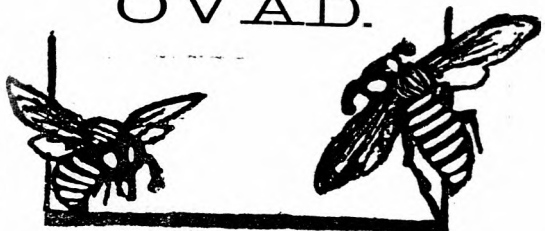
Bo
tou star
plus ma
Do
sí sa pre
jako hus

Vo
kostoli;
blázince.
Čo
svet boh
opilcov
výchovy

Čo
Jephson,
mal na s
vyrukova
niekoho
kňažna M
a ďaleko

„Na
thee“ —
na obed
ravené k
Tal

OVAD.

Lueger, hl. mešťanosta Viedne je veru otvorený a úprimný muž. Pri slavnostnom skladaní prisahy mal smelosť k osnove prisahy to pridať: «*U mňa prisaha není holá formalita, ale vzdychnutie k Všemohúcemu za dobro ľudu!*»

To je už reč!

Rakúsko zas dostane novú školu vojenskú. Jakože i včel na suchom ostalo Uhorsko. Generáli a kadety vychovávajú sa vo Viedni, od nás dostatečno, keď slúžime v páde vojny čo «*Kanonenfutter!*»

Na Balkáne zúri bo'. Gréci sa s Turci bijú a Európa napnuto čaká, čo sa z toho vyvarí? Ministerpredsedovia každej vlády európskej uspieš sa brániť záujmy svojich vlastí a pozdvihnú svoje vážne slovo tam, kde roshoduju nad osudom krajín. Len náš milený Bánffy mlčí! A viete prečo?

Bojí sa, že keby sa ohlásil, by ho hned svarili tou starou latinskou výpovedou: «*Si tacuisses, philosophus mansisses!*»*)

Dobre po slovenský: Keby si bol mlčal, nebol by si sa prezradil, že sa do vysokej politiky tak rozumieš, jako hus do piva!

Vo Viedni na počínanie Luegera budú stavať nové kostoly; v Judapešti ale prestavujú bursu, sriadujú nové blázince. a opatrovnice pre opilcov a skazené deti.

Čo sa dá z toho zatvárať? To, že vo Viedni je svet bohobojný, v Judapešti ale je množstvo bláznov, opilcov a mnoho skazených a bez všetkej opatery a výchovy túľajúcich sa deti. Znak času!

Čo na srdci, to na jazyku. Anglický lekár, Dr. Jephson, bol povestný pre svoju pravdomlunosť; čo mal na srdci, čo si myslel, s tým bez všetkého okúšania vyrukoval, nestarajúc sa o to, či svojou úprimnosťou niekoho obrazí, alebo nie. Jedno ho dňa dala si ho zavolať knážna M ktorá mu svoju nemoc vyrozprávala na široko a ďaleko.

„Na raňajky jedno na mako varené vajco a čašu thee“ — znela lekárska rada, „dvojhodinová prechádzka, na obed pečené mäso, zas prechádzka, k večeri zapravené kura a potom o 10-tej si musíte lahnúť!“

Tak na krátko, bez všetkých foriem zdvorilosti,

Mikuláš Bartha povedal, jako to časopis «Magyarország» píše, aby ministerpredsedal nepohoršoval ľud, lebo má mať v pamäti, že takí ministri ľahko sa dostanú na *lampový stĺp*.*) Veru, v tom páde by už nášmu drahocennému *listonošovi* Bánffymu trochu *vysvietilo!*

Franc Kossuth písal v jednom svojom článku, že Lueger je jeho najväčší nepriateľom. Ale, ale! Však Lueger nevede vojnu proti *vrabcom!* Že tento novinársky čauok Kossuthov je tak zelený, tomu sa, ľudkovci, nedivte, veď ho on v zelený štvrtok písal!

Chorvatský bán bezprostredne pred snemovnými voľbami chorvatskými, všetky oppositionálne politické spolky rozpustil. Hm, veď on chodil k Bánffymu do školy! Jaký kováč, taký klin!

Stanley, chýrny cestovateľ, sdržoval sa v Budapešti. Iste chcel v našej vlasti čo len kúštičok zeme najst, ktorej sa ešte nezmohla korupcia; žiaľbohu ale, jako sa on sám vyslovil — primerane h našim pomerom i tá *majtemnejšia* Afrika je *jasná*.

Hodnoverné čísla. Jedny galické noviny sdelujú zaujímavú, skrz rakúske ministerium pravosúdia sostavenú štatistiku, dľa ktorej v roku 1896. v Rakúsku židia v nasledovom pomere prišli do polyku s trestným zákonom: V Rakúsku zo 100 obyvateľov je 5 židov, teda židovstvo robí 5% celého obyvateľstva. Na každých 100 židov padlo 10 krivoprisažníkov, 15 klamárov, 18 utrhačov na cti, 34 takých čo falošne kriđu vypovedali, a pre úžerníctvo zo 100 židov bolo 62 trestano. Len v samej Galícii úžerníci židovský robia 87.5%. — Treba k tomu obširnejší commentar? A u nás židi tiež sú není lepší!

Budinské ľudové shromaždenie socialisti prekazili. Hľa! Jako sa vyplnilo to staré, ale pravdivé porekadlo: «Kto sa medzi otruby mieša, toho sedia — Bánffyho kreatúry!»

*) V povstaní v. 1848 rozhorčený ľud vo Viedni obesil rakúskeho ministra Latoura na uličnú lampu; slová Barthové na toto sa vzťahujú.

odभावil Dr. Jephson, svoju vysoko postavenú pacientku. To sa ale knážnej nepáčilo, pre to zvolala:

„A viete, pán lakár, kto som já? Azdaj neviete čo som já?“

„Jakoby som nevedel, madame — znela strašná, ale úprimná odpoveď lekára — „jedna stará baba s pokazeným žalúdkom!“

Úprimný delikvent.

Obranca: (ktorý chce ulaviť trest obžalovanému): Bol ste, hádam, spitý, keď ste toho chlapa nabil?

Obžalovaný: Až potom, pán fiškál, keď sa mi ho podarilo nabíť, potom som si od radosti zapil!

Socialisti na budínskóm ľudovom shromaždení,

— dňa 19. Apríla. —

Madar Miska: Vy ste neni žiadni socialist, vy ste podplatené ľudí a sluhí židov!
 Vy ste prekazili ten shromaždeni, no hát nebudete sa delho tešiť, čo kvíla
 bude koniec mať aj vy aj vaša protektor Bánffy!

Franzl Kossuth v Kolozsvári.

Gazda: Dobrý deň, Francku! Neostal by si radšej vonku?

Franz Kossuth (pod fúzi): Na moj hriešnú dušu, tak sa mi zdá, jako by ma boli už tak vítali kdesi!

Iskrice.

Radše vejdi do kletky divého tigra, než by si mal upozorniť ženskú na jej prvý šedivý vlas.

Najlepším a najlacnejším lekárom je smrť, lebo tá len raz navštívi nemoeného.

Ženské obyčajno všetko sväčujú, len svoj vek nie.

Čo jako sú ostré dôvody ducha, cez štít hlúpost predsa nepreniknú.

Odním mužovi jeho vedu a múdrosť, ztrati svoje povolanie, žena ale práve vtedy sa vyšine na výsost svojho povolania.

Sporivý zaplatí svoje dlžoby, lenivý ňech rozmnoží a starostlivý ide tak pomaly po drahe života, že ho dohoní chudoba.

Navštivenka svokry mnoho ráz je taká, jako morský vták: posel búrky; ale často aj taká, jako na more vyliatý olej: shľadť vlny.

Nádej sa podobá brle v rukách chromého: i s ňou horkotažko príde napred, — ale keď mu hu odobereš, nevie sa ani pohnúť.

Anekdoty Herkó Pátra.

Jako môže človek zbohatnúť? V Baltimore (mesto v Amerike) jeden majiteľ závodu pre ženské módné články, zadovážil si pred 10 rokmi jedného papagája a naučil ho, aby každú dámu, ktorá do závodu vstúpi, tými slovami prijal: *»Ach, však je to utešené stvora!«* A ten kupee je včel už millionárom.

Kapitán: Dobrovoľník Polický, ja vás dám zavreť. Jako sa opovážite sem si stať do radu, však ste sa už aspoň týždeň neholil!

Jednoročný dobrovoľník: Poslušne oznamujem, pán kapitán, chcem si bradu nechať narásť!

Kapitán: Lári-fári! To by každý mohol povedať! Zapamätajte si to, že každý vojak má to právo si nechať bradu rásť, a má právo sa holiť; ale dokiaľ mu brada nenarastne, dotiaľ je povinný každodenne poriadne sa oholiť! Rozumel ste? Abtretien!

Podozrivé odporúčanie. *Sudca:* Teda doznávaš, že si ty ukradol tú šunku tomu udenníkovi? Vieš niečo povedať k tvojej obrane?

Leptoš: Ano prosím ponížene. Já som tú šunku len preto pojal, aby som mohol zvedieť, či je dobrá. Potom by som bol odporúčal sklep pána udenníka mojím priateľom!

Vážna príčina. Čo ta pohlo k tomu, aby si váčkovú ručníky kradol?

Isák Schwarzkopf: Slávny súd! Mal som veľkú khýchačku!

Hlučná otázka: A: Ale, pán susedko, čo sa to robilo dnes v noci u Vás? Veď sme vietcia mysleli, že sa všetko u Vás bije a rúca?!

B: Ach, nič to nebolo! Len moja stará sa mňa pýtala, že jak dlho som bol v kréme!

Slobodná vôľa. *Učiteľ (k žiakovi):* Povedz mi, má človek slobodnú vôľu? *Jožko:* Nemá! *Učiteľ:* „A prečo by nemal, ty sprosták?“ *Jožko:* Hja, keď moj tatinko má vôľu do krémy ísť, tak ho maľka nepustá!

Skromná žiadosť. Opilý (váfajúc sa pri jednej kolkárni). Do paroma! Ale by bolo včel dobre, keby som aj já mohol byť taký kolek! Aspoň by ma tieš postavili!

Ostrý vtíp. Anna, čo si už zahнала svojho milého? Ano, pani veľkomožná, ale odkiaľ-že to ráčia vedieť?

Nuž odtiaľ, že od jakéhosi času tak zle variš, že to neni k jedeniu!

Besednica.

Nedbám.

V jednej väčšej obci sa to stalo. Do hostinea vejde jeden poriadno oblečený pán, ktorý si tak vážne sadel za stôl, ani čoby grómom bol. Hostinský zdvorile pride k nemu a pýta sa ho:

— Môžem slúžiť s čerstvým pivom?

Host myhne okom po hostinském a povie:

— Nedbám.

Host vypije pivo bez toho že by preriekol slova, ani jeden gróf.

— Dovolíte, ešte jeden pohár vám doniesť, pane? pýta sa zas hostinský.

— Nedbám! Hovorí host a vypije aj druhý pohár piva.

— Asnáď bude sa vám pačiť, veľkomožný pane, nejaká zákuska?

— Nedbám!

— A ešte pohár piva?

— Nedbám!

— To je už radosť, takého hosta mať a vysluhovať! chváli sa hostinský pred známima, ukazujúc okom na našo hosta.

— Bude sa pačiť ešte pohár piva?

— Nedbám!

Okolo polednia zas sa pýta hostinský:

— Rozkážete obed?

— Nedbám.

— Asnáď i čierná káva sa vám bude líbiť?

— Nedbám.

— Mám znamenité cigare, možem jednu ponúknuť?

— Nedbám.

Hostinský si už od radosťi ruky tre a pritom si myslí. «Hej, to je opravdový veľký pán, opravdový gentlemann. Málo hovorí, ale tým viac troví!»

A host dobre jie, pije, fajčí si, ale k plateniu jako si sa nič nepribierá, vzdor tomu, že už i dve hodiny minuly popoludni.

Bude sa vám pačiť platíť? Miení konečne hostinský.

Neni div. A: Poznáš mladého Dulického?

B: Ano, je to vzdelaný a príjemný mladý človek, len trochu prieterno vidí všetko na svete.

A: To neni div, ani jeho chyba: však jeho otec je kominárom!

Rád si popija. A: (v kúpeľi) Prečo plávate, pane, vždy len na chrbte?

B: Já si rád popijam víno, a keď toľkú vodu by som videl, na flaku by mi zle prišlo!

Na tanečnej zábave. — Tá slečna, ktorej som vás práve predstavil, je navydaj a má toľko rázy tisíc zlatý, koľko rokov.

— Teda jak je stará?

— Dvadsať rokov má.

— Lúto mi je... tá mi je veru *primladá!*

Zovňajší výsledok. — Ale čo to má znamenať, jako tu práve v novinách čítam — že večerjší divadelný kúsok mal veľký zovňajší výsledok?

— To toľko znamená, že publikum sa veľmi tešilo, keď už mohlo *vonku* byť.

Ti deti. Babka: Ale prečo robíš taký krik, Anička?

Vnučka: Durino a Milka sa hrajú na apu a mamu, a ja som apová *svokra, čo prišla k nim na návštevu.*

Novinárska kačka. Časopis „Kölnischer Zeitung“ opisujúce pevnosťku Izeddie na ostrove Krete, medzi inšim i to píše:

„Izeddie leží asi 50 mil vysoko nad morskou hladinou na jednom vyčnievajúcom skalnom nose (Felsenase).“

Nedbám.

„Nedbám“ sem, „nedbám“ tam ale host predsa nič ešte neplatí. I tretia hodina už utonula do mora večnosti. Hostinský sa už podozrive kuká na hosta.

— Budete už platiť, pane?

— Nedbám.

Tu už ale našo hostskeho prešla treplivosť: „Ale, pane, povedzte už raz aj niečoho inšieho, nielen to večné „nedbám“, lebo ináč vyšmrľim vás von, na ulicu, a to na moj' dušu!“

Nedbám!

Tu ale už hostský od jedu div že nepraskne. Schytí hosta cez poly, a šmik ho ven, tak že ten „elegantný“ host len tak sa rozplaštil na kameňoch uličných.

Tento ale vzdor všetkému nepotrtil svoju chladnokrevnosť a málomluvnosť, lež ticho vstal a prv než sa vzdialil ešte raz zavolať do hostinca:

Nedbám!

50 mil? Nebolo by dosť aj 50 metrov? 50 mil vysoký skalný nos ani nejestvuje. Najvyš len nosiská viedenských židov môžu byť 50 mil *dlhé* od potvrdenia Luegerovho za mešťanostu.

Ešte hroznejšie. Pán X: Ale speváčka U. už tak pekne nespievá veru jako pred tromi rokmi.

Slečna Y: Ach, musí byť to hrozné pre takú speváčku, keď len raz pobadá, že svoj hlas už ztratila!

Pán X: Ale ešte hroznejšie je, keď to ona — nepobadá!

Pozvanie k predplateniu

na humoristický časopis:

„Herkó Páter“.

Neboli by tak veľmi smutné pomery v našej miléj vlasti, keďby zákaznosná nevšímavosť našich spoluobčanov nebola pomahala rúcať ústavu, zákony a základné múry slobody občanskej liberálnym pánom! Jak' náhle sa Slovensko pohlo, už si ľudová strana vydobila nie len prajnú verejnú mienku medzi kresťanským svetom, ale i zastupiteľstvo na sneme!

K a ž d ý z n á s musí prispieť vydobitiu záujmov kresťanského občanstva vlasti našej! Jeden perom, druhý slovom, tretí zas grošom má slúžiť dobrej veci, a t o r u k a v r u k e!

Povinnosťou je teda vysoko cteného obecnstva slovenského snažne podporovať kresťanskú tlač, kresťanské listy a časopisy.

Nie len vážne časopisy môžu slúžiť zásadám a záujmám kresťanského ľudu, tie snahy podporuje aj humoristický časopis

„Herkó Páter“!

Však dosť príkladov máme v živote, že kde už reči nepomohly a žiaden výsledok nedosiahly, tam jedon trefný nápad, žart, ostrá satira spomohla. To nie je tak len v súkromnom živote, ale i v politike.

Žart, smiech, satira často do živého seká!

Preto vyzývame ct. slovenské obecnstvo, aby nás snažne podporoval ráčilo v našom podniku, ktorým len všetbecnému dobru slúžime. Nikde by nemal chýbať náš časopis »Herkó Páter«, ktorý obživí v každo-dennej práci unavený duch svojich čitateľov!

Teda len užitočné s príjemným spojí každý, kto predplatí na jediný humoristický časopis

„Herkó Páter“,

ktorého predplatná cena je:

na štvrt roka	— zl. 50 kr.
na pol roka	1 » — »
na celý rok	2 » — »

Pri laskavém doposielaní predplatkov prosíme jasne a zreteľne vypísať meno, stav, bydlisko, poslednú počtu a stolicu. Tým môžeme predísť neporiadkom pri doposielaní časopisu.

Redakcia a vydavateľstvo

„Herkó Páter“-a

v Budapešti, VII: Csömöri-ut 123.

Žartovná obrázka hádka.

„Vino chceme!“ každý kričí,
Kde je krčmár, kde-že trčí?!

(Kde je ten krčmár?)

Majiteľ a zodpovedný redaktor:
Julo Markoš.
Hlavný pracovník: Považský.

JEDON VEL'KO STATKÁR

v Slavonie má na predaj **grunt** 400 honov.
Cena jedného honu 100 zl. Z kúpnej ceny
 $\frac{1}{3}$ sa má siožiť pri kúpe, ostatné $\frac{2}{3}$ sa
môžu spaliť behom 35 rokov.
Taktiež napradaj má

2 milýni,

jedon vedľa druhého **na výtečnej**
vode. Každý mlyn na dva kamene a so železným strojom. K jednému mlýnu patri 19,
a k druhému 7 honov zeme. Cena prvého
8000 zl., a druhého 5000 zl. r. č.

Mimo toho je ešte na predaj jeden

dom v Antunovaci (Slavonia),

pevne a úhľadno stavaný a črepom krytý, v
ktorom je 5 priestraných izieb, 2 kuchyne,
komora, maštal. K domu patri 13 honov
zeme prvej triedy, 2 hony hory a pole.
Kúpna cena 5000 zl. r. č.

Blížší vývod ochotne podá:

Ján Ježko v Antunovaci (Slavonia).

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov,
že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tlačiareň „Herkó Pátra“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najchytnejšie a najlacnejšie plníme.

Náša tlačiareň je celkom novými a najmódnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.